

Božie požehnanie

Môj brat má 7 detí, je kostolníkom a pracuje na družstve. Bolo to ešte za komunizmu: keď prišla žatva a zamračilo sa, muži mu hovoria: „Poď, ešte dnes to musíme pokosiť, lebo prídu dážde a celá úroda vyjde navivoč.“ On odmietol, pretože bola nedeľa. Na nasledujúcu nedeľu ho znova volajú: „Poď, zarobíš!“ On na to: „Nie, chlapci, nevolajte ma, lebo ja nepôjdem.“ Prešli roky a on vždy dodržiaval toto Božie prikázanie: «Spomni, aby si deň sviatočný svätzil.» A potom mu raz predseda družstva hovorí: „Ako je to možné, ty máš toľko detí, všetky si dobre vychoval, máš dom, auto a v nedeľu nepracuješ. A to si obyčajný

traktorista. A ja mám len 2 deti, nemám auto, robím vo dne v noci, nemám sviatky ani voľno a zárobku nevidno..a to som predseda družstva.” Odpoveďou môjho brata bolo: „Môžeme zarábať peniaze, ale ešte treba mať Božie požehnanie, lebo ich premárnime, utečú nám ako voda pomedzi palce. A požehnanie prichádza skrze vernosť Bohu a Jeho prikázaniám.”

Peter

Odmena za pokánie

Bolo to v auguste. Deti, ktoré boli u nás na letnom kresťanskom tábore dostali chuť na jablká. Preto nahovorili 4-ročného chlapca od susedov, ktorý sa hral v záhrade, aby im poprehadzo-

val tie ich. Pretože bol ešte malý, veľmi rád to urobil. Pri tom ich pristihol vedúci tábora a deťom vysvetlil, že sa práve dopustili krádeže, pretože rukami dieťaťa, ktoré ešte nerozlišuje, vzali susedom jablká. Deti so spustenými hlavami kráčali do kaplnky robiť pokánie. Všetky úprimne pred P. Ježišom vyznali svoj hriech. Už sa im odnechcelo jablko. A o pár hodín nevediac o tom, čo sa stalo, mama toho malého chlapca priniesla celú veľkú tašku voňajúcich červených jablko. Bolo treba vidieť ten údiv malých kajúcnikov, keď to uvideli. Nikomu z nich nebolo treba vysvetľovať, že im to poslal Pán Ježiš. Pocho-pili, že Bohu sa páči úprimnosť a skrúsené srdce.

Alena

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Modlite sa za konkrétne problémy vo farnosti, a to v jednote. Modlitbový zápas sa skladá:

1. Svätá hodina, ktorá je daná od 20⁰⁰ do 21⁰⁰. Modlia sa ju všetci členovia modlitbového zápasu. Odporúča sa, aby sa ju modlila každá kresťanská rodina spoločne doma. O 21⁰⁰ hod. dávajú kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny aj počas modlitbovej stráže je dôležité mať konkrétny úmysel, za ktorý

sa modlíť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nie je nič nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit, Panna Mária. Možno sa modliť sv. ruženec a iné cirkevné modlitby.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Každý by mal mať zoznam svojej modlitbovej skupiny.

Režim modlitieb

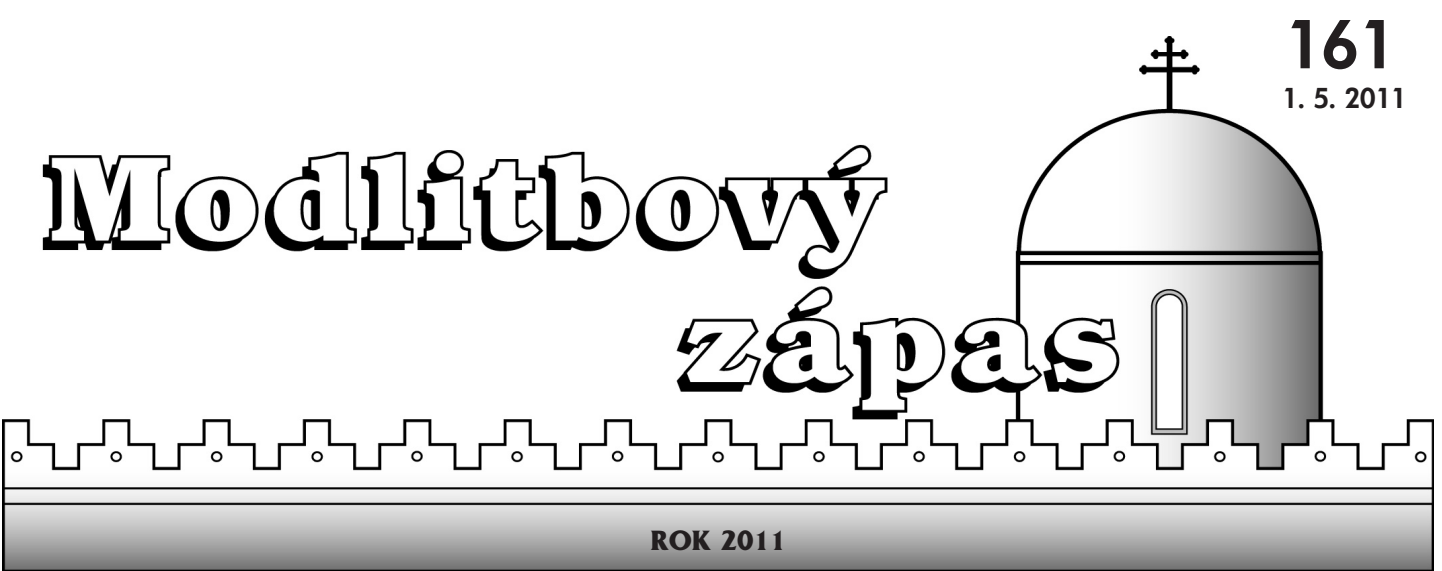
Takto vytvorené modlitbové skupiny na celom území Slovenska majú svoju modlitbovú stráž rozdelenú podľa krajov:

– bývalý Západoslovenský kraj od 1. do 10. dňa v mesiaci;
– bývalý Stredoslovenský kraj od 11. do 20. dňa v mesiaci;
– bývalý Východoslovenský kraj od 21. do 30. (31.) dňa v mesiaci.

Nie je nutné, ale odporúča sa: Pred 10–dennou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za zastavenie šírenia siekt v okolí a pod.). Môže sa lósom určiť, ak je viac návrhov. Po skončení 10–dennej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Modlitbový zápas chce podporovať Evanjelizáciu 2000, vyhlásenú sv. Otcom i našimi biskupmi 13.5.1997 v Nitre a 11.7.1997 v Žiline; otec kardinál Ján Ch. Korec vtedy vyzval modlitbové skupiny k veľkej úlohe: „Premodlujte Slovensko!“
Toto je výzva, ktorú by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Pavol Karol, Dargovských hrdinov 5, 066 01 Humenné
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

Modlitbový zápas

ROK 2011

„Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi !“

Iz 62. 6 - 7

POKUŠENIA NA CESTE SVÄTOSTI -

CESTE PÚŠŤOU (POĎĽA 1KOR 10,7-10) - 5. ČASŤ

f) Narážanie z nezrelosti

Človek chce Pánu Bohu slúžiť, hľadá Božiu vôľu a chce ju plniť a výsledok – fiasko. Miesto požehnanania samé zmätky, ani nevie ako, ale v dobrej vôli rozosieva samý kúkoľ (napríklad v slovách). Spoľahne sa na nejaké zasľúbenie v Božom slove a ono to “nefunguje”, naopak, miesto života a víťazstva rana sprava i zľava. Toľko pre Pána investoval, toľko vecí opustil (čo ostatných veriacich ani nenapadlo) a za to teraz toto! Len prebleskne reptavá myšlienka, už je tu had a našepkáva: “Vidíš, Boh sklamal a ty zasa preháňaš. Prečo si myslíš, že by ťa mal viesť? Nemôžeš brať

to pokúšanie!”

Chyba je v tom, že človek nepozná pravidlá a zákonitosti boja. Nepozná dobre ani Božie slovo, robí rôzne skraty a diví sa, že to vybuchuje. Nenaučil sa na-čuvať Bohu, čakať na Boží čas. Má dobrú vôľu, ale to nestačí. Musí sa ešte veľa učiť - aj zo svojich kopancov, chýb a pádov. (Za-iste by si ich mohol ušetriť, keby zostal v Egypte a do ničoho sa nepúšťal, keby sa spoliehal len na seba ako predtým – ale nikdy by sa nenaučil chodiť vo viere, v Du-chu Svätom, nikdy by skrze neho nemohla pôsobiť Božia moc, ne-niesol by večné ovocie.)

Príklad:

Num 14, 39 – 45

Izraeliti najskôr reptali a nechceli do boja. Keď už prešla doba milosti, naraz sa rozkývali a vyrazili, lenže Pán už nebol s nimi. Utrpeli krutú porážku (pre svoju neposlušnosť), ale vo svojej zaslepenosti mohli kľudne zasa reptáť: „No jasné, či sme to neho-

vorili?“ Chyba bola tu:...”nečaka-li trpezlivo na Jeho pokyn.” /Ž 106, 14/

g/ Pohrdanie autoritou

Keď reptal ľud proti Mojžišovi, Áron im povedal: “Nereptáte proti nám, ale proti Bohu!” (Ex 16,8)

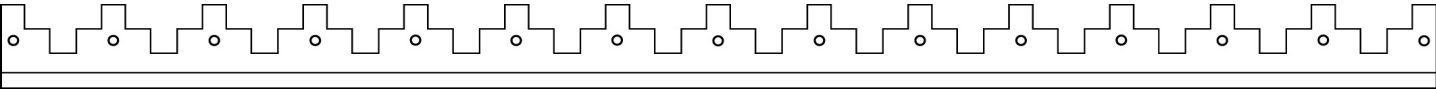
Málokto si uvedomuje, že na seba zvoláva Boží hnev, keď rep-ce proti autorite, ktorá je Bohom stanovená.

Na druhý deň reptala celá po-spolitosť Izraela proti Mojžišovi a Áronovi: „Vy ste príčinou smrti Božieho ľudu...” Boh však riekol Mojžišovi: „Vzdialte sa od pospo-litosti, chcem s nimi rázne skon-čovať.....“ Áron však zobral kadi-delnicu a bežal do prostriedku zhromaždenia. Ale pohroma ľudu už začala. Postavil sa medzi mŕtvych a živých a pohroma sa zastavila. Mŕtvych pri tej pohro-me bolo 14.700, okrem mŕtvych v prípade Kóreho (Num 16,21-17,14).

(pozn. Niečo iné je reptáť a pôsobiť rozklad uprostred Božie-ho ľudu, a niečo iné je v pravde a láske autoritu napomenúť, ako to urobil napríklad apoštol Pavol Petrovi, alebo svätá Katarína

Božie slová tak doslovne, veď je

LEN PREBLESKNE REPTAVÁ MYŠ-
LIENKA, UŽ JE TU HAD A NAŠEPKÁVA:
„VIDÍŠ, BOH SKLAMAL A TY ZASA
PREHÁŇAŠ...”

Sienská.)

h/Špekulovanie nad Božími tajomstvami

“Niektorí ľudia nechodia predo mnou úprimne.“ /Tob. 3,5/ „Akási všetečnosť a smelosť ich zvádza, a radi by poznali moje tajomstvá a pochopili Božie záhady, ale seba a svoju spásu zanedbávajú. Takíto ľudia svojou pýchou a všetečnosťou často upadajú do veľkých pokúšení a hriechov, pretože ja sa staviam proti nim.“ /T. Kempenský/

Svedectvo: „Začnem mudrovať nad relativizmom poznania (napr. toľko iných náboženstiev), nad problémom, kto bude spasený, nad zmyslom utrpenia atď., skrátka nad vecami, ktoré mi nikto nezveril na starosť, a ktoré presahujú môj úbohý rozum. Tu platí: «satan je úžasný logik!» Dostane ma do takých logických slučiek, že behom 10 minút uvažovania by som bol schopný «vedecky» zdôvodniť ateizmus (všetky logické dôkazy existencie Božej, všetky osobné skúsenosti s Bohom sa naraz vyparia z pamäte).

Je to jedna z najnebezpečnejších chmúr. Za ňou je skrytá pýcha, ktorá nechce uznať obmedzenosť svojho chápania a vydať sa Bohu do rúk vo viere. A práve prejav čistej viery (proti citom a proti rozumu), je v tejto chvíli záchranou: «Správne sú Tvoje súdy, Pane, a všetky Tvoje cesty sú pravda.»(Ž 19,9-10)

Veľmi často Pán odmení našu vieru a pokoru tým, že dá svetlo, dá nám nahliadnuť do podstaty problému. Potom sa človek diví, ako mohol tak hlúpo uvažovať: «Velebím Ťa, Pane neba a zeme, že si tieto veci skryl pred múdry-

mi a rozumnými, a zjavil si ich maličkým!»(Mt 11,25)”

Klasický príklad: Začnem uvažovať, prečo sú vojny: “Ako môže dobrý Boh dopustiť, aby trpeli nevinní ľudia? Že On vojny nechce? Tak prečo im potom nezabráni, keď je všemohúci?”

Rozum okamžite vyvodí záver – 2 možnosti:

- a/ Boh neexistuje
- b/ Boh je zlý!

Z naivného uvažovania zrazu vychádza reptanie v plnej sile. Vyzerá to ohromujúco logicky, ale satan ma oklamal. Bol to logický záver, ale z poloprávd. Zamlčal mi rozhodujúci detail o slobodnej ľudskej vôli, že práve v tom je vrcholná Božia láska, že človek nie je nútený Boha počúvať, môže sa rozhodnúť i proti Nemu (tým však sám proti sebe), dokonca Ho môže ukrižovať!

Pravdaže, nie všetky Božie tajomstvá Boh zjavuje človeku. Naozaj rozumný človek pochopí, že jeho úbohý mozog nepojme Božie myslenie.Skvelý naturalista Wiliam Beebe rozprával príbeh o tom, ako on a Theodor Roosevelt pestovali malý astronomický obrad, ktorý často usku-točňovali počas večerov hlbokomyseľných rozhovorov. Vyšli vždy von na trávnik a pozorovali oblohu. “Hľadali sme”, hovoril Beebe, “tak dlho, dokiaľ sme nenašli, či už samým okom alebo ďalekohľadom, slabunko žiariacu svetelnú hmlistú škvrnu v dolnom ľavom rohu štvorcového súhvezdia Pegasus a potom jeden z nás začal prednášať.

- To je špirálovitá galaxia v Andromede
- Je veľká ako naša mliečna dráha.
- Je jednou zo sto miliónov

galaxií.

- Je od nás vzdialená 750 000 svetelných rokov.
- Je v nej na sto miliárd slnk a každé z nich je väčšie než naše Slnko.

Po chvíli sa na mňa plukovník Roosvelt zašklabil a povedal:

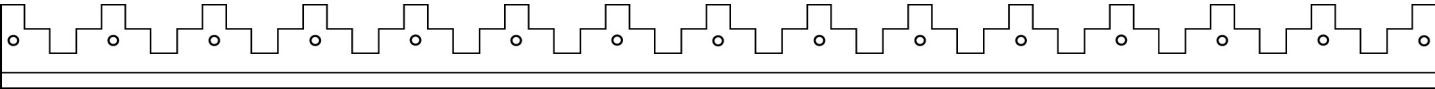
“Takže si myslím, že sme dosť malí! Poďme spať!”

Sv. Don Bosko hovorieval: “Úbohí ľudia, ktorí sa snažia pochopiť veci nadprirodzené, ktoré nie sú potrebné k ich spáse.! Nutne budú trpieť!”

Vaša redakcia

Duchovný boj

Chcem svedčiť o duchovnom boji, ktorý som zažila, a vďaka ktorému som trochu viac porozumela slovám Sv. Písma, že máme zomrieť hriechu a žiť pre Boha. V júni tohto roku, deň si nepamätám, som bola doma sama. Dlho som nemohla zaspáť. O 2.00 hod. som pocítila, že mi niečo tlačí na srdce a dusí ma. Nechápala som, čo to je, tak som sa začala modliť. O pár minút som prestala, lebo sa mi zdalo, že zaspávam. Ale o 3.00 hod. sa začalo niečo strašné a bolo mi oveľa horšie. Hneď som vstala, prešla do inej izby a začala som robiť pokánie, lebo som pochopila, že to môže byť posledné pokánie v mojom živote. Vzala som do ruky kríž a ďalej som vyznávala svoje hriechy a dávala ich Ježišovi. Vedela som, že len On je môj Spasiteľ, že Jeho drahocenná Krv obmýva všetky moje hriechy, že len skrze neho prídem k Otcovi, lebo On je Cesta, Pravda a Ži-

vot. A tu naraz mojou myslou ako blesk preletela myšlienka: «A keď ma Ježiš nespasí?» Okamžite som však pochopila, kto mi takúto myšlienku predhodil. Začala som preto vzývať Meno Ježiš, chváliť Ho a velebiť a zriekať sa satana. Hoci sa mi zdalo, že moja duša je tak prázdna, ale vierou som bola presvedčená o sile Ježišovej Krvi a o tom, že ma miluje. Okolo 4.00 hod. prišla úlava. Šla som spať s istotou, že aj keby som tejto noci zomrela, budem spasená. Sláva Tebe, Ježiš! Chválim Ťa za Tvoju drahocennú Krv, ktorou som vykúpená! Aleluja!

Kristína, 19. r.

Narodeniny

Bola som už 11. deň v nemocnici. Bolo mi trochu smutno, že nie som doma, pretože to bol deň mojich narodenín. Nikto o tom nevedel, iba moja rodina, ale tá mala prísť na návštevu až poobede.A práve v ten deň ráno, nie o deň predtým a nie o deň potom jedna pani z našej izby podišla k mojej posteli a povedala:„Chcem ti podarovať toto...” a podala mi krásny kalendár s Božím slovom a malý zápisník na ktorom boli na obrázku moje obľúbené kvety. Tá pani vôbec nevedela, že mám narodeniny, ale mne bolo hneď jasné, kto na mňa nezabudol a potešil ma – MÔJ PÁN JEŽIŠ. A večer iná pani priniesla notebook a pustila nám biblické filmy (tak dávno som si to priala a práve dnes...). Vedela som: tým všetkým ma

obdaroval Pán Ježiš.

J., 32 r.

Krása detí

Mnoho rokov som prežil v komunistických gulagoch. V tábore ma nútili pracovať v podzemnej šachte. Práca bola ťažká a dozorcovia nemali ani súcit ani ľudskosť. Jedného dňa sa v šachte stala havária. Utržil som traumou chrbta a odvtedy sa na ňom zjavil hrb. O niekoľko rokov som stretol chlapca, ktorý sa na mňa neprestával pozeráť. „Ujo,“ spýtal sa ma „čo to máte na chrbte?“ Bol som si istý, že o chvíľu budem počuť nejaký hrubý vtip na svoju adresu, ale aj tak som odpovedal: „Hrb.“ Chlapec sa milo usmial:„Nie“, povedal „Boh je láska. On nespotvoruje nikoho. Na vašom chrbe nie je hrb, ale krabička. Sú v nej skryté anjelske krídla. Raz sa táto krabička otvorí a vy poletíte na nebo na svojich anjelských krídlach.“ Od dojatia som začal plakať. Dokonca aj teraz - píšem a plačem.

H. (Veľa prenasledovaných kresťanov nosí na svojom tele stopy múk. Niekedy im musí Boh pripomenúť napr. ústami nevinného dieťaťa požehnanie ukryté v týchto jazvách.)

Nečakané odpustenie

Šli sme po ulici, keď nás zastavila asi 55 ročná žena. Povedala, že má problém a miestny kňaz je stále zaneprázdnený...

A sama si s tým nevie dať rady. Problém bol kriminálny a týkal sa niekoho z rodiny. Čo jej v tak bolestnej a vážnej veci môžeme poradiť my? Vysvetlili sme jej, že ako kresťanka musí v prvom rade odpustiť. Povedala, že na to nemá silu. Hovoríme jej:„Ale v Ježišovi ju nájdete. Pomodlíme sa za vás.“ A hneď tam na ulici sme polohlasne poprosili Pána o tú milosť a potom sme sa jej spýtali:„Pani D., odpúšťate v mene Ježiša Krista X.Y.?” „Nie, nemôžem. Ja sa ho bojím.“ bola jej odpoveď. „Keď mu neopustíte, ani vám Pán Ježiš nebude môcť odpustiť vaše hriechy a ani ten človek nedostane milosť a ako potom obstojí na Božom súde?“ Chvíľu so sebou bojovala a po chvíli s námahou, ale jasne vyslovila: „ODPÚŠŤAM!“ Ešte sme sa za ňu krátko domodlili, vtedy nás chytila za ruky a so slzami v očiach povedala: „Ďakujem.“

s.

Bez tabletky

Keď sme sa v spoločenstve modlili sv. hodinu, veľmi silno ma bolela hlava. Veľmi ťažko to bolo vydržať, ledva som sa modlila. Keď o 21.00 hod. kňazi dávajú požehnanie, s veľkou vierou som poprosila, aby Pán Ježiš tú bolesť vzal. Kňaz začal prosiť za chorých a trpiacich. Vtedy mi napadlo: „To sa týka mňa. Ježiš je ten najlepší Lekár.“ A o pár minút ma všetko prestalo bolieť – bez tabletky.

Hana